

TỬ ĐỘC DU NGOẠN NGỌC LÂN.

Nhất độc tạp ghi.

Tháng ba vừa qua, tứ ĐỘC cùng khóa: DL, QT, HN và HL rủ nhau du ngoạn Ngọc Lân (New Orleans). Độc đây không phải là Độc Cô Cầu Bại hay Độc Thủ Đại Hiệp trong mấy tiểu thuyết kiếm hiệp của Kim Dung mà là “độc thân tạm thời”, “độc thân địa dư”.

Tối phi trường Oakland lúc 6 giờ sáng, khi qua trạm kiểm soát an ninh, chúng tôi không bị mở hành lý để khám và cũng không bị cười giễu để xét chất nổ nên sau khi lấy xong số lên máy bay, chúng tôi phải chờ cả tiếng đồng hồ máy bay mới cất cánh. Đây cũng là một dịp để chúng tôi quan sát lẫn nhau. Trong bốn anh em chúng tôi thì có ba người tóc đã

hoa dâm, có người thì muối nhiều hơn tiêu và có người tiêu nhiều hơn muối.

Riêng có anh HN thì tóc vẫn đen nhánh (không nhuộm) như hồi thanh xuân. Hỏi bí quyết thì anh HN nhỏ nhẹ nói “hay ho gì đâu, bao nhiêu chất bổ lên tóc cả rồi nên các bộ phận khác chẳng được sơ mui gì hết”. Nói về da dẻ thì anh nào cũng da dồi mồi và có tí mét mét nữa riêng có anh HL thì mặt mũi hồng hào và lại có phần

mập mạp nữa. Được khen thì anh HL trả lời là: “trông vậy mà không phải vậy đâu, dakhô, vài ngày quên không bôi thuốc là nó hồng lên như vậy đó, đừng có tưởng bở”. Còn về mập thì cũng chỉ là tương đối mà thôi, ngày xưa chỉ có da bọc xương lối 110 lbs mà thôi, còn ngày nay Từ Quan, ăn không ngồi rồi có thêm chút mỡ nên cân được lối 120 lbs. Hỏi về cách thức để lên cân xuống cân thì anh HL tỉnh bơ phán: “

nếu biết được bí quyết thì moa đã giàu to rồi nhưng đại loại muốn giảm cân thì chỉ việc hút thuốc lá hút càng nhiều cân xuống càng lẹ vì không thèm ăn nữa, còn muốn lên cân trở lại

Từ trái sang phải:

Anh L.M. Hùng, Anh N.X. Hoàn, Anh Chị N.T. Tùng, Chị B.V. Căn, Anh T.B. Quyên và Anh H.V. Ẩn

thì chỉ việc bỏ thuốc lá là sẽ phương phi béo tốt trở lại ngay; nếu bỏ không được thì ráng chịu hoặc mua thuốc dán Nicoderm hoặc chờ khi nào sưng phổi không hút được thì bỏ luôn”.

Hỏi về bệnh tật thì người nào cũng đã từng thập tử nhất sinh cả rồi. Nào là viêm gan ăn cháo suốt ba tháng, nào là mổ tim thay valves, nào là mổ niếp hộ tuyến, nào là bị ngứa kinh niên bác sĩ phải thử cả gan lẫn ung thư, nào là

mất ngủ, xuống tinh thần, hàng ngày phải niệm Phật hoặc tập khí công cho lòng thư thái trở lại.

Máy bay cất cánh lúc 8 giờ sáng và tới Ngọc Lâm khoảng 12 giờ trưa. Ra khỏi cửa kiểm soát an ninh chúng tôi không thấy anh Huỳnh văn

Ẩn, bạn đồng khóa, là người sẽ đón chúng tôi đầu cả. Đi tới đi lui chừng 5 phút thì chúng tôi cũng kiểm được nhau

không phải vì QT cao lớn mà vì tiếng nói như chuông đồng của y.

Khi ra đi, Tứ Độc chúng tôi đã quyết định là vui đầu ở đó. Ở Ngọc Lâm vài ba ngày rồi thuê xe qua Houston, Tx., để vừa thăm bạn cũ vừa ôn lại những kỷ niệm của 3 tháng làm việc khi xưa với Bechtel. Nhưng cuối cùng chúng tôi đã ở lại Ngọc Lâm suốt cả tuần vì bè bạn tại đây quá hiếu khách. Anh HVA, có nhà 5 phòng, có xe, rảnh rỗi vì vừa Từ Quan như chúng tôi và nhất là lại có bằng “Bachelor in Chief” nữa. Bằng của anh HVA là bằng “Độc thân thứ thiệt” chứ không phải là “Độc thân tạm thời” như chúng tôi. Trước khi chúng tôi đến anh HVA đã thông báo tất cả các bạn (kể cả bạn gái) ở Ngọc Lâm là anh không tiếp ai cả để dành trọn vẹn thì giờ đón tiếp chúng tôi. Như vậy làm sao mà chúng tôi có thể bỏ đi chỗ khác được. Dưới sự hướng dẫn của HVA chúng tôi đã:

Từ Trái sang phải:

Anh L.T. Trang, L.N. Diệp, N.X. Hoàn, H.V. Ẩn, P.D.Tăng, T. B. Quyên, L.M. Hùng và chị B.V. Căn.

1. Thăm Viếng.

- Ông Tổng Phan Đình Tăng. Sau 27 năm xa cách, anh Tăng trông vẫn quắc thước như xưa. Cũng vẫn nụ cười đó nhưng không ống điều (lần gặp thứ nhì anh Tăng có mang theo ống điều theo lời yêu cầu của DL).

Chúng tôi được dịp ôn lại chuyện cũ và nhất là thi nhau kể chuyện Tiếu Lâm nữa.

- Tiến Sĩ Lê

Thành Trang. Gặp mùa thuế, LTT rất bận nên chúng tôi phải ra văn phòng để gặp anh. Thấy anh bận rộn tụi này cũng mừng vì có bận thì Green mới đông. Hỏi anh về kỹ thuật công chánh thì anh nói ngày xưa anh đã chọn lâm nghề. Hồi đó, đáng nhẽ anh phải lấy “Phi đi” về kế toán hoặc Quản Trị Kinh doanh mới phải. Hỏi anh còn con dấu PE không thì anh cho xem con dấu Notary.

Tuy có gặp và đi ăn với anh chị LTT bốn năm lần nhưng toàn là set qua set lại mà thôi nên chúng tôi đã hẹn là sẽ gặp nhau vào cuối tháng 8.2002 là ngày họp khóa.

- Anh chị Nguyễn Thanh Tùng. Đây là lần đầu tiên gặp anh chị NTT nhưng anh chị đã tỏ ra rất hiếu khách và vui vẻ nữa. Ngoài việc đãi chúng tôi ăn cơm Tàu anh chị còn mời chúng tôi về nhà để thưởng thức rượu Lẽ và ngắm cảnh vườn Thượng Uyển về đêm nữa.

- Kỹ sư Bùi Văn Căn . Chúng tôi đã đến nhà anh chị BVC rất là nhiều lần một là nhà anh BVC chỉ cách nhà anh HVA có 5 phút đi bộ và hai là chị BVC đã cho tụi này ăn tới 3 lần và toàn là những món ăn đặc biệt cả.

2. Tham Quan.

Chúng tôi đã đi thăm viếng các nơi mà anh Bùi Đức Hợp vẫn thường hướng dẫn các bạn bè khi họ tới thăm anh ở Ngọc Lâm.

- Cầu . Cầu Pontchartrain, 24 dặm, dài nhất thế giới. Cầu xe lửa Huey B. Long cao nhất thế giới. Cầu quay theo trục đứng như anh Lê Thành Trinh đã tả trong LT 78. Tại nơi đây, chúng tôi đã được nhân viên kiểm soát cầu hãm xe 2 bên cầu và quay thử cầu cho chúng tôi coi nhờ anh HVA đấu hót với nhân viên kiểm soát cầu và có lẽ cũng nhờ "phe ta" cả mà.
- French Quarter. Đi bộ nhiều lần ở "le vieux carré" anh DL còn thòm thèm nên hỏi anh HVA là ở đây có "la vielle circonference" không?.
- Chợ Chôm Hổm. Một sinh hoạt độc đáo của người Việt tại Ngọc Lâm. Tại đây chúng tôi có mua lòng heo và dồi huyết về nhậu.
- Du lịch đồng lầy (Swamp Tour). Ngồi trên tàu đáy bằng, du khách có thể xem tận mắt cá sấu và cảnh trí thiên nhiên từ hồi nguyên thủy.

3. Đóng Thuế.

Hàng ngày, trong khi DL và HN thả bộ tại "le vieux carré" thì chúng tôi HVA, QT và HL tới các sòng bài như Harrah's hoặc Le Beau Rivage để đóng thuế. Điều hết sức ngạc nhiên là tại các sòng bài này mọi thứ đều được ghi bằng hai thứ tiếng Mỹ và Việt. Tỷ dụ như "Restroom" còn được phụ đề bằng "Phòng Vệ Sinh" nữa. Có lẽ người Việt mình cũng đã đóng thuế kha khá tại những nơi đây rồi.

4. Nhậu nhẹt.

Ở Ngọc Lâm một tuần, chúng tôi đã thử rất nhiều tiệm phở và tiệm mì. Cũng rất khá có thể cho điểm "B" được. Cà phê thì có quán Café Du Monde . Cơm Tàu chúng tôi cũng có thử 3 lần. Ngon thì có món cua lột và món cá sấu (anh HVA chỉ chịu ăn với điều kiện tụi này phải kêu bằng cá tốt thay vì cá sấu). Nhưng cuối cùng 3 bữa ăn ngon nhất vẫn là 3 bữa ăn tại nhà anh chị BVC. Buổi đầu tiên là tôm (crawfish) luộc trừ danh ở Ngọc Lâm. Tôm này nhậu với la de ăn hoài ăn mãi không chán. Nếu mà có bồ nhí bóc vỏ cho thì còn tuyệt vời nữa (are you dreaming?). Sau màn tôm thì đến màn cháo lòng dồi chiên và dồi huyết. Bữa thứ nhì thì được ăn cá Tuna và Bluefin, tôm và thịt bò nướng vỉ. Tuyệt vời vì đây là lần đầu tiên tôi được ăn cá nướng vỉ. Và bữa chót là bún bò Huế làm tôi nhớ lại những ngày ra công tác phi trường Huế-Phú Bài và những ngày ra dạy học tại Đại Học Huế. Biết là món này ăn vào thế nào cũng bị Cô (Cholesterol) dượt nhưng mà cần gì Bà rượt còn chưa đi tới đâu nữa huống chi là Cô. Hai mươi bảy năm nay mới được ăn lại bún bò Huế ngon như vậy nên chúng tôi sau khi ăn hết tô chính còn xin thêm tô ăn thêm nữa chưa kể là móng với huyết để ngoài.

Cuộc vui nào rồi cũng có lúc tàn. Cuối cùng chúng tôi cũng phải lên máy bay để "Tung cánh chim tìm về tổ ấm". Máy bay đáp xuống phi trường Oakland vào lúc nửa đêm. HN lái xe một mình về. Sau khi đưa QT và DL về nhà, tôi thui thủi lái xe ra về. Lẫn vào tiếng hát của Hạ Lan trong bản Bên Kia Sông, nghe đâu đây có tiếng nói quen thuộc "Honey Do". ■